

РЕЦЕНЗИЯ

от

Доц. д-р Ивайло Михайлов

АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“

професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство

за

дисертационният труд на

Янг Чанг

на тема:

„ИСТОРИЧЕСКО РАЗВИТИЕ НА СТИЛА БЕЛКАНТО И ИЗПОЛЗВАНЕТО МУ ПРИ ВОКАЛНИ ИЗПЪЛНЕНИЯ НА РАЗЛИЧНИ ЕЗИЦИ“

за присъждане на образователна и научна степен „доктор“

в професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство

Научен ръководител:

проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак

Дисертационният труд е обсъден и предложен за публична защита на заседание на Катедра „Класическо и поп и джаз изпълнителско изкуство“ към АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – гр. Пловдив, на 25.06.2024 г. Той е с общ обем от 180 стр., организирани в увод, три глави, заключение, приноси, благодарности, библиография и приложение. Библиографията включва 70 заглавия на няколко езика. Същинската изследователска част на труда, както и анализът на камерно-вокалните произведения са подкрепени и илюстрирани от 56 нотни примера и илюстративни фигури.

Янг Чанг има впечатляваща биография. Родена на 23 май 1994 г, в Сюйчжоу, провинция Цзянсу, Китай. Завършила бакалавърска степен в Китайския университет за медии и магистратура в Музикалната академия в Рим, Италия. В момента работи като солистка в Операта в Чунцин, Китай.

Тя е докторант в Академията за музикално и танцово изкуство в Пловдив, България, под ръководството на професор д-р Тони Шекерджиева-Новак.

Участвала е в множество оперни продукции и концерти, включително изпълнения на „Stabat Mater“ на Росини в църквата Сан Никола да Толентино в Рим; ролята на Флора в операта „La traviata“ на Верди в Сала Академика, Рим; сътрудничество с оркестъра аркус регалис в Албано, Италия за изпълнение на „Magnificat-KV611“ и „Gloria-RV589“ на Вивалди;

Има съвместни изпълнения със симфоничния оркестър на Университета в Рим "Муза" по време на 14-ти музикален сезон 2018-2019 във Витербо, конферентния център в Рим и университета, където изпълнява „Carmen“; сътрудничество със Симфоничния оркестър на Чунцин за изпълнение на Девета симфония в D минор на Бетовен като мецосопран; и участие в оригинални китайски национални опери „Идваща по течението на реката чиста вода“ и „Когато прахът се уталожил“ в ролите на Хан Юининг и Съпругата на Туси. Участвала е също в „Nabucco“, „Suor Angelica“, „Lucia di Lammermoor“ и други опери.

Наред с изпълнителската си дейност Янг Чанг има и пет значими награди:

- Първо място на II национален музикален конкурс „Трофей, град Джулианова“
- Първо място на 13-ия и 14-ия китайски музикален конкурс Golden Bell за оперно пеене
- Трето място на Международния оперен конкурс в Ню Йорк, 2020 г.
- Първа награда на първия конкурс „Класическа китайска песен“

Очевидно интересът на докторанта към белкантовото изпълнителство на различни езици я насочват към избора на темата на настоящия дисертационен труд. Задълбочените познания и опит в изпълнителството са допълнителна предпоставка за този и избор.

Според докторанта този дисертационен труд цели да проследи еволюцията на Белканто, като се фокусира върху неговото въздействие и адаптация в различни културни контексти.

Настоящата дисертация се състои от увод, три глави, заключение, приноси, благодарности, библиография и приложения. В увода са детерминирани избора и значението на темата, като не е пропуснат и факта, че „поради разликите в телесната структура на различните раси съществуват различни подходи в използването на белканто.“ (стр. 5 от дисертационния труд), което говори за усет към детайла.

Глава първа основно представя развитието на вокалната техника Белканто, като неговите корени се търсят още в Древността. Прави се обзор на античната поезия и театър, минава се през древноримския театър, светската и религиозната музика за да се стигне до зачатъците на Белканто и появата на Ренесанса. Изтъкнато е значението на „книгата на Джулио Качини „Новата музика“ („Le nuove musiche“) като един от програмните текстове за изграждане на вокалната техника върху солидни основи.“ (стр.37). Отделя се специална глава за бароковата музика, като се подчертава, че „най-характерният бароков вокален жанр на религиозна тематика е ораторията (oratorio).“ (стр.40).

Следва обзор на раждането на операта като жанр.

Втора глава обръща внимание на принципите на вокализиране при Белканто. „Процесът на пеене е взаимна комбинация от няколко динамични действия: дишане, произнасяне, резонанс и артикулация.“ (стр.51). Следвайки тази теза докторантът привежда множество схематични диаграми на дихателната система, ларингса, гласните гънки и др. Бих препоръчал да се използва понятието „гласни гънки“, вм. „гласни струни“, прието в учебника на проф. Максимов „Фонология“. Подробно и аналитично е представен процесът на звукообразуването.

Специално място е отделено на дишането, като се прави съпоставка на естественото и певческото дишане в защита на тезата за нуждата от овладяване на Белканто. „Естественото дишане обикновено е сравнително свободно, докато специалното дишане при пеенето на Белканто често е мощно. Дъхът, вдишван от певеца, е като магнитно поле със силно привличане, което има силна експлозивна сила и може да му помогне да

изпълни целта си, осигурявайки възможност за промени във височината, тембъра, интензивността и т.н. по време на пеене.“ (стр.53-54).

В практическа част са посочени и упражнения за прилагане техниката на Белканто. Анализирани са арии от различни епохи.

В глава трета подробно е разгледано приложението на Белканто във вокални музикални произведения на различни езици, а именно – италиански, руски и китайски. Докторантът в детайли дава, онагледявайки с нотни примери, решения на фонетични и вокални предизвикателства, възникнали пред певеца. Анализира се структурата на италианския език, който да послужи за основа на прилагане Белканто към другите езикови и певчески школи. По същество цялата глава допринася за по-доброто разбиране на разглежданата тематика и би могла да служи като наръчник за певците, занимаващи се професионално с оперно пеене.

Приемам за достоверни и практически приложими изведените в края на труда приноси на дисертационния труд.

Докторантът има следните публикации по темата:

1.Раждането на операта

Годишник 2021

стр.185-193-10кр.

**АКАДЕМИЯ ЗА МУЗИКАЛНО, ТАНЦОВО И ИЗОБРАЗИТЕЛНО
ИЗКУСТВО „ПРОФ. АСЕН ДИАМАНДИЕВ“ ПЛОВДИВ**

ISSN 1331-6526(Print), ISSN 2738-7712(Online)

2.Дишането при бел-канто

**НАУКА,ОБРАЗОВАНИЕ И ИНОВАЦИИ В ОБЛАСТТА НА
ИЗКУСТВО, 2023 г.**

стр.154-159,

**АКАДЕМИЯ ЗА МУЗИКАЛНО, ТАНЦОВО И ИЗОБРАЗИТЕЛНО
ИЗКУСТВО „ПРОФ. АСЕН ДИАМАНДИЕВ“ ПЛОВДИВ**

ISSN 2738-8956(Print), ISSN 2738-8964(Online)

3.Вокалната музика през Ренесанса

Сборник доклади

Пролетни научни четения, 2024г.

**АКАДЕМИЯ ЗА МУЗИКАЛНО, ТАНЦОВО И ИЗОБРАЗИТЕЛНО
ИЗКУСТВО „ПРОФ. АСЕН ДИАМАНДИЕВ“ ПЛОВДИВ**

ISSN 1314-7005(Print), ISSN2738-7720(Online)-под печат

В заключение заявявам мнението си за дисертационния труд на Янг Чанг **„ИСТОРИЧЕСКО РАЗВИТИЕ НА СТИЛА БЕЛКАНТО И ИЗПОЛЗВАНЕТО МУ ПРИ ВОКАЛНИ ИЗПЪЛНЕНИЯ НА РАЗЛИЧНИ ЕЗИЦИ“** - това е един мащабен, обстоен и задълбочен труд с безспорна научна и приложна стойност и с ценен принос към изпълнителската и преподавателската практика в България, Китай и др. страни. Искрени поздравления за добре свършената работа и към научния ръководител, уважаемата проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак, чиято певческа школа е радетел и пример за белкантово пеене.

Въз основа на всичко казано дотук предлагам убедено на уважаемото научно жури в настоящия конкурс да присъди на Янг Чанг образователната и научна степен „Доктор“ по професионално направление 8.3. – Музикално и танцово изкуство.